

Szlovéniában jártunk

Nagy izgalommal vártuk a tanulmányi kirándulást, többen közülünk még nem jártak külföldön. Utazásunkat május 15-én a reggeli órákban kezdtük meg. Tudtuk, hogy Magyarország és Szlovénia is a sengeni övezetbe tartozik, így a határátlépésnél nincs ellenőrzés, mégis különleges érzés volt átlépni Magyarország határát. Első megállónk Lendva volt, ahol először a várat tekintettük meg. Az udvaron érdekes, szokatlan kiállítás volt, fémből készült halakról. A várban először egy rövid filmvetítés volt a vár történetéről, majd megnéztük a várban található kiállítást, mely bemutatta a régen itt élt emberek életét és a mindennapjaikban használt eszközöket. A felső szinten, a galériahelyiségben a mezőlaborci Andy Warhol Modern Művészeti Múzeum gyűjteményéből összeállított kiállítást élvezhettük. Lendván megtekintettük még a Szent Katalin templomot, Szent István szobrát, amely a templom mellett áll és a művelődési ház és színházat. Következő megállónk Bántornyán volt, ahol a Szűz Mária Mennybevétele templomban rácsodálkoztunk a román kori templom freskóira, melyet Aquila János festett. Következő úticélunk a Göntérházi Kétnyelvű Általános Iskola volt. Nagy szeretettel fogadtak bennünket. Bemutatták nekünk az iskola épületét, a termeket, az egyik tanár néni mesélt az iskola működéséről. Nagyon érdekes volt, hogy minden tanórán a magyar és a szlovén nyelvet is egyaránt használják. Az óra első részében az egyik nyelvet, utána pedig a másikat. A diákok pedig azon a nyelven válaszolhatnak a kérdésekre, amelyiken szeretnének. Megtudtuk, hogy tanulmányaik végére négy nyelven beszélnek a diákok. Egy kis séta után megérkeztünk a szoknyás haranglábhhoz, mely legrégebbi vallásos emléke a falunak. Rövid utazás után elértük következő úticélunkat a Szent Miklós és Szűz Mária rotundát, mely gyönyörű természeti környezetben található. Az első nap utolsó megállója Muraszombat volt, ahol megnéztük a várat.

A második nap borús, esős napra ébredtünk. Sajnos annyira esett az eső, hogy Maribort csak a buszból tudtuk megnézni és buszban mondtuk el közösen Petőfi versét, A Dráván. Celje, Szlovénia harmadik legnagyobb városa, gyönyörű helyen található, a várból káprázatos kilátás nyílik a városra és környékére. Megnéztük a város nevezetes épületeit, a Városi Takarékbankot, a Celje-házat. Ljubljánát szemerkélő esőben tekintettük meg. A várba siklóval mentünk fel és le. A várban Zoli bácsi mesélt az 1949-es eseményekről. Megemlékeztünk Batthyány Lajosról, Magyarország első felelős miniszterelnökéről, aki itt raboskodott. Ezután az óvárosban sétáltunk. Megnéztük a Nemzeti és Egyetemi Könyvtárat, a Plečnik piacot, a székesegyházat, átmentünk a Suszterek hídján, a Hármas hídon. Megnéztük a ljubljánai lakatfalat.

A harmadik napon esőre állt, de fohászokdtunk és megúsztuk. Első utunk a Vintgar-szurdokba vezetett. Gyönyörű szurdok völgyben tettünk egy felejthetetlen túrát. Kisebbség mellett vizesek mellett haladtunk el a sziklafalak mentén kiépített fapallókon. Többünknek, akik eddig nem szerettünk kirándulni megjött a kedvünk a túrázáshoz. Zoli bácsi mesélt a völgyről és, hogy néhány évvel ezelőtt mindkét irányban lehetett közlekedni, de a sok látogató miatt egyirányúsították a gyalogosforgalmat. Ezután Bledbe mentünk, ahol nagy sétát tettünk a tó körül, néhányan felmentünk a várba is. Utána felkerestük a katonai temetőt Ukancnál, mely helyszíne volt az utolsó isonzo csatáknak.

A negyedik nap a Postojnai cseppkőbarlangot tekintettük meg. Az odafelé vezető úton felelevenítettük a cseppkőképződés folyamatát és a barlang történetét. Kisvasúttal mentünk be a barlang belsejébe, a vonatból kiszállva gyalogosan folytattuk utunkat a cseppkövek között. Fülhallgatón keresztül magyar nyelven kaptuk az érdekes információkat a cseppkőbarlangról. A barlanglátogatás után elindultunk hazafelé.

Fantasztikus négy nap áll mögöttünk.